

Флуни

И ВОДАТА

Текст: Вицфриг Ванделе
Илюстрации: Тини Баутерс
Превод: Камелия Дикова

В средата на една гора живее странно животинче. Името му е Флуни. То може да плува като риба и да лети като птица. Флуни може също и да ходи по малко, но не бързо. Той живее в прекрасно малко езерце с прясна вода. Един ден Флуни реши да замине на екскурзия. Той си взе раничката, сложи в нея храна и тръгна. Приятелчето му Охлю също тръгна с него.

След известно време те гвамата много се умориха. Изядоха храната от раничката и полегнаха на тревата да си починат.

– Не мога да ходя повече, много съм уморен – каза Охлюо. – Ти продължавай сам.

– Аз също не мога повече да ходя, но мога да летя – отговори Флуни.

– Ще ти пазя раницата – каза Охлюо.

– Добре, – засмя се Флуни – ще намеря още нещо за хапване по пътя.

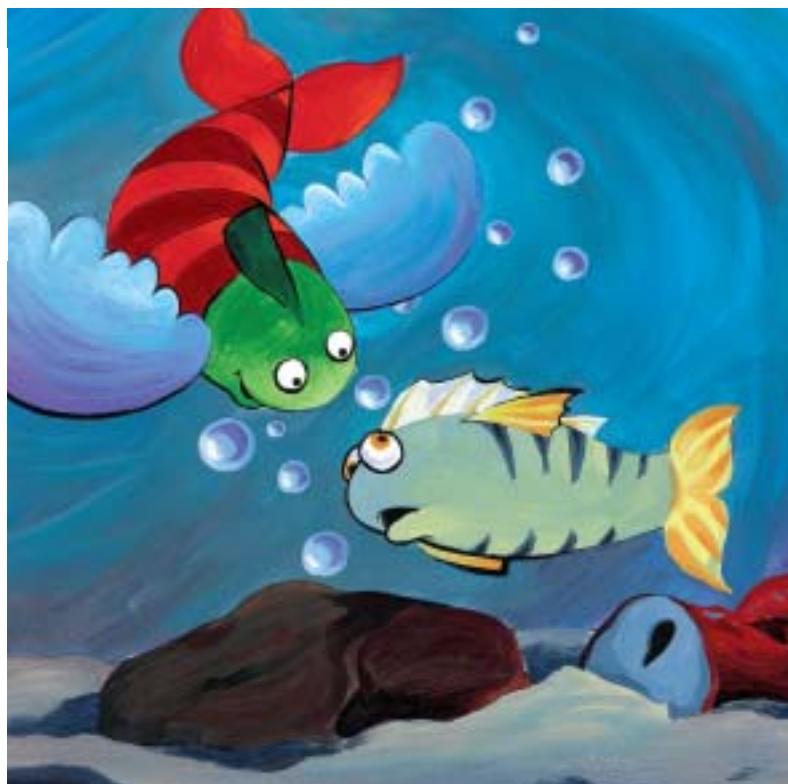

Флупи излетя високо в небето. Той летеше над една гора. Скоро видя къщи, построени от хората. Цяло село. През него минаваше река. „Красиво е, – мислеше си Флупи – ще се змурна във водата, ще бъде прекрасно“.

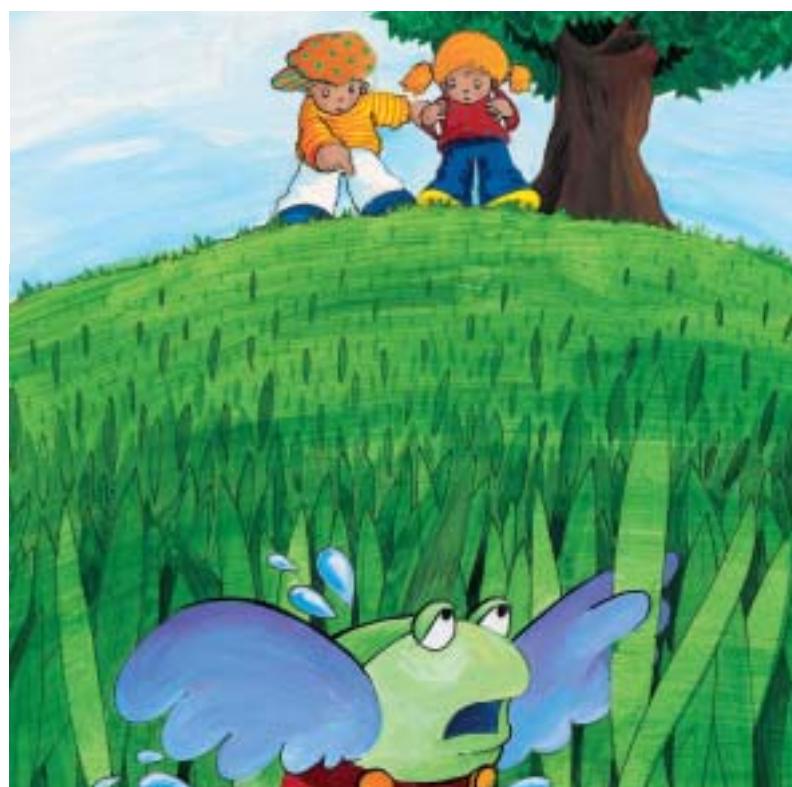
Той заплува, наслаждавайки се на водата, когато се срещна с една риба.
– Здравейте, господин Риба, как сте? – попита Флупи.
– Изобщо не съм добре – отговори рибата. – Болен съм. Водата тук не е здравословна. Мръсна е.
– Това не може да е истина – отвърна Флупи. – На мен тази вода ми харесва – добави той и оплува.

Избеднък започнаха да го болят главата и стомахът, а очите му да горят.
Всичко го болеше и той тругно се движеше. Успя да доплува до побърхността,
за да си поеме гръх и се хвана за някакви треви на брега на реката.
– Помощ! – извика той. – Толкова съм болен, умирам!

Камен и Яна тъкмо се прибираха от училище.
– Виж! – извика Камен. – Там има някакво животинче. Ще го хвана.

— Внимавай! — предупреди го Яна. — Ето, забържи това въже около кръста си, за да не паднеш във водата.

Камен забърза единия край на въжето около кръста си, а другия — около едно дърво. Много внимателно той слезе по брега и с помощта на шаката си избави Флупи от реката.

— Хванах го! — извика щастливо Камен.

— Благодаря ти! — каза Флупи. — Така се разболях от мръсната вода! Можеме ли да ме излекуваше.

— Баща ми ще ти помогне — каза Яна.

Децата изтичаха до къщата на Яна. Баща ѝ напълни аквариум с чиста вода и постави в него няколко красиви водни растения. Яна пусна Флуни във водата:
— Сега си почини малко — каза тя и го целуна.

На следващия ден Флути се чувстваше много по-добре.

– Да, нашето малко приятелче е отново здраво! – извикаха децата.
– Но мамко, защо водата в реката е толкова мръсна? – попита Яна.
– Всички ние я замърсяваме – отговори той. – Когато чистим нога, когато
нерем, когато ходим до тоалетната ние замърсяваме водата. Тази мръсна вода
тече през тръбите под земята до реката, вливаш се в нея и тя се замърсява.

– Торът от кравите и прасетата също накрая стига до водата – продължаваше башата на Яна. А хората строят фабрики, за да правят пластмаси, бои, електричество – за най-различни цели. Тези фабрики също замърсяват водите и изпускат в реките отрови.

– Даже и фабриките, които правят играчки и бонбони? – попита Камен.
– Да, понякога – отвърна башата на Яна.

– Някои хора мислят, че водата е толкова силна, че може да почисти всички бокуци, изхвърлени в нея. Това не е вярно. Ние сме длъжни да се отнасяме към водата като към скъпоценен гар.

— Зашо хората не правят всичко възможно за да запазят реките чисти? — попути Флупи.

— Понякога правят — отговори бащата на Яна. — Но това не е лесно. Те строят големи резервоари, в които събират мръсната вода. В градовете мръсните води от къщите се отвеждат чрез тръби в тези резервоари. Там водата се пречиства и след това отива в реката...

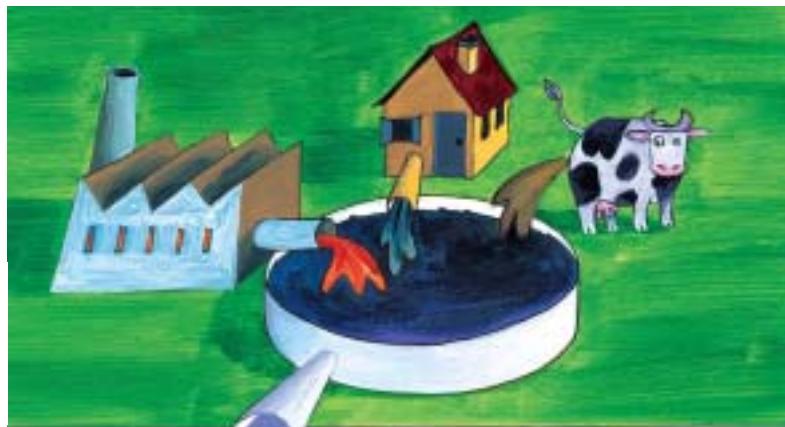

— Фабриките трябва да пречистват замърсенияте си води преди да ги изляят в реката. Фермерите могат да използват по-малко торове за почвите си. Ако всеки настинка се старае, можем да спасим природата.

— Не само за рибата е важно водата да е чиста, но също и за хората. Ако замърсяваме почвата и водата в реките, мръсните или отровните се просмуват в земята и стигат до водата, която е дълбоко в земята. Тази вода ни е необходима за питейна вода.

— Какво можем да направим ние? — попитаха децата.

— Добре, — каза бащата на Яна — всъщност можем да направим госта наша.

Не изхвърляйте хартия, найлонови пликчета и разни други боклуци в реката или гори по земята. Всички те трябва да се изхвърлят в кошчетата за боклук или специалните контейнери.

По-добре е да се миете с обикновен сапун, отколкото с шампоан, душ-гел или пяна за вана. Когато вземате кратък душ, използвайте по-малко вода, отколкото когато вземате вана. Ако все пак решите да вземете вана, не я пълнете догоре.

24

25

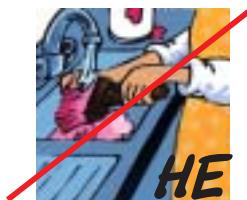
Когато си миете зъбите, най-добре използвайте чаша. Така чешмата не тече непрекъснато и не пилеете вода.

За почистване на къщата или измиване на колата е по-добре да използваме дъждобна вода, вместо чешмяна. Ако нямате дъждобна вода, използвайте кофа и гъба вместо маркуч.

Когато миете чинии те, най-добре не използвайте много сапун. Когато чистите въръсти не е добре да използваме твърде много белина. За цветята и растенията не използвайте отровни спрейове.

Регулирайте тоалетното казанче така, че да не ползва много вода. Течашите кранове трябва да се поправят незабавно за да не се пилее вода.

Не използвайте пералната машина, когато е пълна докрай с дрехи. Ако имате съдомиялна машина, също не я включвайте преди да се е напълнила. Така ще пестиме както вода, така и електричество.

Не изливайте течните мазнини, бои или отрови в канализацията или в гунка в земята. Всички те трябва да се изхвърлят в екологичната кутия или в специални контейнери.

Ако на вашата улица има канализация, трябва да сте сигурни, че отпадъчните води от къщата ви (от тоалетната, кухнята, банята...) отиват в нея. Много от канализациите са свързани с пречиствателна станция за отпадните води. Това означава, че мястата вода отново става чиста.

— Ще направим всичко, което можем, за да опазим водата чиста – обещаха Яна и Камен.

— Това е добре – засмя се Флуни. — Тогава аз нямам да се разболявам отново, когато плувам в реката ви. И моите приятели рибите също ще останат здрави. Флуни много харесваше Яна и Камен. Но много му липсваше неговото езерце в гората и приятелчето му Охало. Флуни реши да се връща.

— Добицдане! – събогува се той с десата.

— Ще го дигеш лиnak? – попитаха те.

— Да – обеща Флуни, – ние винаги ще бъдем приятели и аз ще ви избах на години. Ще се видим отново!

ЗА ПРОЕКТА

„Флупи“ е създаден за деца на възраст между 3 и 8 години. Първоначално той бе измислен за Фламандската агенция по околната среда, правителствена организация във Фландрия (Белгия).

Със съдействието на Европейската комисия (Главна дирекция „Околна среда“), проектът бе адаптиран за ползване също и в Австрия (Федерална агенция по околната среда), България (Министерство на околната среда и водите), Кипър (Служба по околната среда, Министерство на земеделието, природните ресурси и околната среда), Дания (Министерство на околната среда и енергетиката), Естония (Екологичен информационен център), Германия (Федерална агенция по околната среда), Унгария (Министерство на околната среда и управление на водите), Ирландия (Националната служба по околната среда), Италия (Агенция за опазване на околната среда и технически услуги), Холандия (Министерство на строителството, благоустройството и околната среда), Румъния (Министерство на водите и опазването на околната среда), Словения (Министерство на околната среда, благоустройството и енергетиката). Всички тези страни са членове на Европейската мрежа за комуникации по околната среда “GREEN SPIDER”.

Оригинален текст и идея: Вилфрид Ванделе
Илюстрации: Тини Баутерс
Превод: Камелия Дикова

За контакти: М О С В
Славица Добрева – началник отдел
„Европейска интеграция“
тел. 940 6258; факс 988 5316

© Никакви части от проекта не могат да бъдат използвани без писменото разрешение на Wilfried Vandaele, Warvinge 17, B 8421 De Haan (w.vandaele@vmm.be)

